

Sygn. akt V CSK 131/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa J. Z., K. S.

i M. P.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prokuraturze Rejonowej w Bytomiu

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 września 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 24 września 2014 r., sygn. akt I ACa 462/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**nie obciąża powodów kosztami postępowania kasacyjnego na
rzecz strony pozwanej.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w Katowicach oddalił apelację powodów od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach oddalającego powództwo przeciwko Skarbowi Państwa - Prokuraturze Rejonowej w Bytomiu o zapłatę.

W skardze kasacyjnej powodów od tego wyroku wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Skarżący wskazali, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne mające wyjaśnić, „czy Sąd mógł ograniczyć ocenę dowodów do jednej kwestii, tj. nie wydania przez Prokuraturę Rejonową w Bytomiu postanowienia o zabezpieczeniu dowodów”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Chodzi o takie zagadnienie prawne, którego wyjaśnienie usunie istniejące wątpliwości i pozwoli przyjąć odpowiednią wykładnię określonych przepisów prawa.

Kwalifikacji takiej nie można przypisać zagadnieniu sformułowanemu przez skarżących mającemu w istocie prowadzić do uzyskania odpowiedzi co

do trafności dokonanej przez Sąd Apelacyjny oceny dowodów i poprzez to do oceny rozstrzygnięcia, jakie zapadło w zaskarżonym wyroku, a nie do wyjaśnienia abstrakcyjnego problemu nierozwiązanego w dotychczasowym orzecznictwie.

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Dotyczy to takiego orzeczenia, które w sposób widoczny już na pierwszy rzut oka narusza porządek prawny. Na stronie skarżącej spoczywa obowiązek przedstawienia argumentacji przekonującej o tym, że wniesiona skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej powodów ze względu na tę przesłankę nie zawiera jednak żadnego uzasadnienia.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed sądem drugiej instancji, która Sąd Najwyższy bierze od rozważę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.